

จดหมายข่าวสถาบันวิจัย

ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท
Institute of Language and Culture for Rural Development
Mahidol University

ปีที่ ๒๙ ฉบับที่ ๔ : ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๕๑

Vol. 29 No. 4 : October – December 2008

သွသွပွဲပွဲသွဲ သွသွပွဲပွဲသွဲ
ສະບາຍດີ ປີໃໝ່!

សំសត្រីឆ្នាំថ្មី
សំសត្រីឆ្នាំថ្មី

Chúc Mừng Năm Mới
សួស្តី ចូលឆ្នាំថ្មី

新年快乐! Happy New Year

あけましておめでとうございます
あけましておめでとうございます

नये वर्ष की बधाइ
नये वर्ष की बधाइ

บันทึกข่าว/ตอน

SECOND INTERNATIONAL CONFERENCE

Translating Voices, Translating Regions Theory and Practice in the Translation of Regionalised Voices

14-15 September 2007, Durham, UK

กฤตยา อภินิษฐ์*

ในปีการศึกษาที่แล้ว ผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการด้านการแปล ณ ประเทศ สหราชอาณาจักร โดยได้รับทุนอุดหนุนการพัฒนาอาจารย์บัณฑิตศึกษาไปเสนอผลงานทางวิชาการ ณ ต่างประเทศ จากบัณฑิต วิทยาลัย การประชุมครั้งนี้ จัดขึ้นที่ Durham University โดยมี Parallel Speakers เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในวงการแปล อาทิเช่น Yves Gambier, Jorge Diaz-Cintas, Delia Chiaro และ Arturo Tosi และมีผู้นำเสนอผลงานจำนวนกว่า 50 เรื่อง ตามหัวข้อต่างๆ ดังนี้

- ▶ Dubbing, censorship, and ideological strategies
- ▶ Dramatic decisions for dramatic translations?
- ▶ The Galician Experience
- ▶ Voice-over and hybrid techniques
- ▶ Drama Translation
- ▶ From South to Slang
- ▶ Poetic translations or poetic licenses?
- ▶ Uneasy choices for complex adaptations
- ▶ The specific issues of Arabic translation
- ▶ Subtitling and its Strategies
- ▶ Issues of Spanglish
- ▶ Literary systems and translators' ideologies
- ▶ Dubbing as a target-oriented activity
- ▶ Sociolinguistic approaches and local impact
- ▶ Localize, standardize, and globalize?
- ▶ Targeting Children and Needs
- ▶ New techniques and long-standing problems
- ▶ Theoretical limitations of the past and present constraints

ผู้เขียนได้นำเสนอผลงานชื่อ Subtitling Culturally-specific Meaning in Thai Films ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เรื่อง A Study of Cultural Problems and Solutions in Subtitling from Thai into English ซึ่งได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภททุนส่งเสริมนักวิจัยรุ่นใหม่จากมหาวิทยาลัยมหิดล โดยมี ประธานของ Parallel Session คือ Professor Yves Gambier

ผู้เขียนระหว่างนำเสนอผลงานเรื่อง
Subtitling Culturally-specific Meaning in Thai

มิตรภาพในต่างแดน...เพื่อนใหม่ทั้งสอง
เป็นนักศึกษาปริญญาเอกด้านการแปลที่มาร่วมนำเสนอผลงาน

* อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

(Head of the Centre for Translation and Interpreting ที่ University of Turku ประเทศฟินแลนด์) ซึ่งท่านได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

*Durham Cathedral ในวันฟ้าหม่นและ
สายลมแรงแห่งฤดูใบไม้ร่วง*

โดยส่วนใหญ่แล้วผู้เข้าร่วมประชุมจะเป็นคณาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาเอกจากมหาวิทยาลัยในทวีปยุโรป มีผู้เขียนเพียงคนเดียวที่ ‘หลง’ มาจากมหาวิทยาลัยในทวีปเอเชีย แต่ก็โชคดีที่ได้พบเพื่อนใหม่เป็นนักศึกษาปริญญาเอกชาวจีน กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัย Warwick และมานำเสนอผลงานเรื่อง ‘Subtitling Strategies from Regional Languages: A Case Study of Wan Ren’s Films’ แล้วยังอยู่ใน Parallel Session เดียวกันอีกด้วย จึงถือเป็นโอกาสอันดีที่ได้แลกเปลี่ยนทัศนะในเรื่องการแปล โดยเฉพาะการแปลบทภาพยนตร์ประเภทคำบรรยาย (Subtitling) กันอย่างสนุกสนาน

จากประสบการณ์ที่ได้เข้าร่วมประชุมในครั้งนี้ ทำให้ผู้เขียนมีความรู้สึกย้อนอดีตเหมือนกลับมาเป็นนักเรียนใหม่อีกครั้ง ก่อนการประชุม 2 วัน ผู้เขียนได้เดินทางเข้าที่พักที่ทางการประชุมจัดไว้ให้ คือ St Aidan’s College ซึ่งเป็นวิทยาลัยหนึ่งใน Durham University มหาวิทยาลัยนี้ก่อตั้งมาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1832 นับว่าเป็นมหาวิทยาลัยที่เก่าแก่เป็นอันดับที่สาม รองจาก Oxford และ Cambridge ในช่วงกลางเดือนกันยายน ถึงแม้จะพันฤดูร้อนมาได้ไม่นาน แต่ที่เมือง Durham ซึ่งตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะอังกฤษนั้น บรรยากาศช่างเหมือนอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ไม่มีผิด แล้วยังมีสายลมแรงที่ทำให้ทั้งสดชื่นและหนาวสั่นได้ในเวลาเดียวกันอีกด้วย

ที่พักนี้ จะมีอาหารให้รับประทานทั้ง 3 มื้อ โดยในห้องอาหาร เมื่อนั่งที่เรียบบร้อยแล้ว จะมีพนักงานมาเสิร์ฟอาหารให้เราถึงโต๊ะ เขาจะมาแจ้งว่าวันนี้มีรายการอะไรให้เลือกบ้าง เราต้องการรับประทานอะไร ก็บอกเขาไป รู้สึกเหมือนเป็นนักเรียนประเภท ‘คุณหนู’ กล้วยๆ นอกจากการบริการเรื่องห้องอาหารแล้ว ที่นี่ยังมีห้อง Laundry ที่แสนอบอุ่น (เพราะหนีนานี้หนาวลมหนาวได้) บริการ Internet มีบริการให้เช่า hair dryer ฯลฯ แต่เสียอย่างเดียวกับ St Aidan’s College แห่งนี้ อยู่ห่างจากสถานที่จัดประชุมมากพอสมควรทีเดียว เรียกว่าต้องเดินตัดเนินเขาลงมาเป็นระยะทางกว่า 1 กิโลเมตรทีเดียว เพราะฉะนั้น ในช่วงมือกลางวัน (13.15-15.00 น.) ซึ่งผู้เข้าประชุมต้องกลับมารับประทานอาหารกลางวันที่ St Aidan’s College ผู้เขียน (และผู้เข้าประชุมบางส่วน) จึงขอสงวนกำลังกายและเลือกข้ามถนนไปลองชิมอาหารที่ผับ New Inn ซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามสถานที่จัดประชุมแทน และก็ได้พบว่าที่นี่มีเซฟเจตใจดีคอยให้บริการลูกค้าต่างถิ่นด้วยอัตราค่าไม่ตรีที่แสนประทับใจ

ถึงแม้จะมีโอกาสได้มาเยือนเมือง Durham เพียงไม่กี่วัน ได้ไปเยี่ยมชม Durham Cathedral และ Durham Castle เพียงไม่กี่ชั่วโมง ได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับทั้งนักวิชาการและ ‘คนคอเดียวกัน’ เพียงไม่กี่นาที แต่ทุกสิ่งทุกอย่างก็ล้วนเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่าเกินกว่าเวลาจะวัดได้จริงๆ

*ผับ (เพื่อชีวิตของ...ผู้เขียน) ชื่อ New Inn
อยู่ตรงข้ามหอสมุดของมหาวิทยาลัย มีเซฟเจต
ที่ช่วยให้หายหิวโหยในความเหน็ดหนาว*

*Durham Castle ที่เป็นทั้งหอพักนักศึกษา พิพิธภัณฑสถาน
ที่รับจัดเลี้ยงในโอกาสต่างๆ*

ภาพเป็นข่าว

9-10 ตุลาคม 2551

สถาบันฯ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง “**ทฤษฎีและการปฏิบัติการวิจัยเชิงประจักษ์ด้านการแปลและการล่าม**” โดย Associate Professor Dr. Eddie Ronowicz ผู้อำนวยการ Centre for Translation and Interpreting Research Macquarie University, Australia ห้อง 314 อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี

15 ตุลาคม 2551

สถาบันฯ จัดกิจกรรมปัจฉิมนิเทศนักศึกษา ณ ห้องประชุม 515

28-29 ตุลาคม 2551

สถาบันฯ ร่วมกับสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จัดประชุมวิชาการ โดยชุมชนมีส่วนร่วม เรื่อง “**มหกรรมฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น**” ณ ห้องประชุมอเนกประสงค์

10 พฤศจิกายน 2551

สถาบันฯ ร่วมกับศูนย์ฮากกาศึกษากรุงเทพฯ จัดเสวนาวิชาการพิเศษ เรื่อง “**แต่จิว ฮากกา ไทหน่า ฮกเกี้ยน: ศึกษาคนผ่านเงินในสยาม**” ณ ห้องประชุม 515 ชั้น 5

30 ตุลาคม-1 พฤศจิกายน 2551

คณะกรรมการสวัสดิการสถาบันฯ นำบุคลากรสถาบันฯ ไปทัศนศึกษา ณ จังหวัดปราจีนบุรี

17 พฤศจิกายน 2551

สถาบันฯ จัดเสวนาเรื่อง “**การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการไม่ยากอย่างที่คิด**” โดย ศาสตราจารย์ ดร.สมทรง บุรุษพัฒน์ มาให้ประสบการณ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ณ ห้องณัฐ ภูมิประวัติ

19 พฤศจิกายน 2551

ร้องรำ ทำเพลงที่เรือนไทย ครั้งที่ 52 จัดการแสดงละครนอก เรื่อง “**แก้วหน้าม้า**” ตอน ถวายลูก โดยนักแสดงจาก สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ณ อาคารเรือนไทย

25 พฤศจิกายน 2551

สถาบันฯ จัดบรรยายเรื่อง “การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ”
โดย รองศาสตราจารย์ ดร.เบญจา ยอดดำเนิน แอตติกัจ
ณ ห้องสัมมนาการ 1-2

29-30 พฤศจิกายน 2551

สถาบันฯ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ
ในหัวข้อ “แปลไทยเป็นเทศ” ณ
ห้องประชุมบริหาร 1

1 ธันวาคม 2551

บุคลากรสถาบันฯ เข้าร่วมพิธีถวายสัตย์
ปฏิญาณเพื่อเป็นข้าราชการที่ดีและพลัง
ของแผ่นดิน ณ ห้องบรรยาย ศ.นพ.
ชัชวาล โอสถานนท์ สำนักงานอธิการบดี

5 ธันวาคม 2551

บุคลากรสถาบันฯ เข้าร่วม
พิธีวางพานพุ่ม พร้อมจุดเทียนชัยถวายพระพรชัยมงคล
ณ บริเวณลานพระราชบิดา สำนักงานอธิการบดี
มหาวิทยาลัยมหิดล

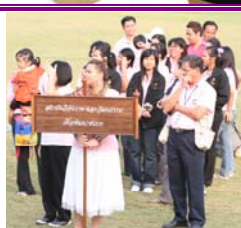

8-9 ธันวาคม 2551

คณะกรรมการเยี่ยมสำรวจ ตาม
ระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล
ระยะที่ 3 ประจำปี 2551

16 ธันวาคม 2551

บุคลากรสถาบันฯ ร่วมพิธีเปิดงาน “วัน
กีฬาและส่งเสริมสุขภาพและการ
แข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย” ณ
สนามกีฬา สนามฟุตบอล 1 ศาลายา

26 ธันวาคม 2551

บุคลากรสถาบันฯ ร่วมทำบุญ
และออกร้านในงาน
“วันปีใหม่” ณ ลานศิลาจารึก
อาคารภาษาและวัฒนธรรม
สยามบรมราชกุมารี

“มนตรมพื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น”

ดร. มยุรี ถาวรพัฒน์*

ถึงแม้ว่าเวลาจะผ่านไปเกือบ 2 เดือนแล้ว แต่บรรยากาศของผู้คนที่แต่งกายด้วยเสื้อผ้าอาภรณ์หลากสีหลายแบบ ส่งสำเนียงเสียงนานาภาษาที่แสดงอัตลักษณ์ของตน การรวมของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ยังคงติดตามใจผู้เขียนอยู่มิรู้คลาย

เมื่อศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ได้กำหนดให้วันที่ 28-29 ตุลาคม 2551 เป็นวันประชุมวิชาการโดยชุมชนมีส่วนร่วม เรื่อง “มนตรมพื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” และประชุมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งมีวัตถุประสงค์ประการแรก เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ จากการดำเนินงานฟื้นฟูภาษาในแง่มุมต่างๆ ทั้งฝ่ายชุมชนเจ้าของภาษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นักวิชาการ และผู้ทำหน้าที่สนับสนุนการวิจัยด้านการพัฒนาท้องถิ่น ประการที่สอง เพื่อสร้างการเรียนรู้เกี่ยวกับความหลากหลายทางด้านภาษาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทยโดยผ่านการจัดนิทรรศการและการแสดงโดยผู้เข้าร่วมประชุมด้วยตนเอง ประการที่สาม เพื่อให้ผู้เข้าร่วมประชุมเห็นแนวทางในการบูรณาการความรู้ด้านวิชาการ และการพัฒนาท้องถิ่นสู่การแก้ปัญหาภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤตโดยเชิญผู้เชี่ยวชาญในแขนงความรู้ที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์และการพัฒนามาให้ความรู้แก่ผู้เข้าร่วมประชุม ประการที่สี่ เพื่อเฉลิมฉลองปีภาษาสากลแห่งสหประชาชาติ (International Year of Languages) และประการสุดท้าย เพื่อเป็นการเปิดพื้นที่ให้กับนักวิจัยกลุ่มชาติพันธุ์ได้ฝึกพูดในที่ประชุมและที่สาธารณะ เพื่อเป็นการพัฒนาความสามารถของตนเอง และถ่ายทอดผลงานที่ได้ทำมาให้แก่คนกลุ่มอื่นๆ ได้ทราบ

ก่อนถึงวันประชุมกลุ่มชาติพันธุ์จากแดนไกล อาทิ กลุ่มละเวือะ บ้านป่าแป๋ จ.แม่ฮ่องสอน กลุ่มอิมปี กลุ่มม้ง กลุ่มมลาปรี จ.แพร่ กลุ่มโซ (ทะเว็ง) จ.สกลนคร กลุ่มเขมรถิ่นไทย จาก จ.สุรินทร์ พี่น้องกลุ่มมลายูถิ่น จากสี่จังหวัดชายแดนภาคใต้เริ่มทยอยกันมาที่สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท ส่วนกลุ่มที่อยู่ใกล้ๆ ก็เดินทางมาสมทบ เช่น กลุ่มก่อง จ.สุพรรณบุรี กลุ่มญฮูร์ จ.ชัยภูมิ กลุ่มมอญ จ.ราชบุรี กลุ่มซอง และกะซอง จ.จันทบุรี กลุ่มคนเหล่านี้มีได้มาแต่ตัว กลับพกพาผลงานวิจัยและสิ่งประดิษฐ์ที่ผลิตโดยฝีมือของพวกเขาเอง มาจัดแสดงนิทรรศการ อาทิ แผ่นภาพตัวอักษร หนังสือเล่มเล็ก หนังสือเล่มยักษ์ หลักสูตรท้องถิ่น ผลิตภัณฑ์พื้นบ้านต่างๆ เช่น ยำม หมวก เสื้อโบเตย เสื้อผ้าอาภรณ์ เป็นต้น

นอกจากผู้เข้าร่วมประชุมที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นนักวิจัยเพื่อท้องถิ่นประเด็นภาษาในภาวะวิกฤตดังกล่าวแล้ว ยังมีกลุ่มไทดำ จ.เลย และ จ.นครปฐม กลุ่มบรู จ.อุบลราชธานี กลุ่มบิซู จ.เชียงราย กลุ่มจื๋นยูนนาน จ.เชียงใหม่ รวมทั้งนักวิชาการจากสถาบันการศึกษาอีกหลายแห่งที่มาร่วมสีสันให้กับการประชุมในครั้งนี้อีกด้วย

เมื่อวันประชุมมาถึง วิทยากรน้อยใหญ่ ผู้สนับสนุนการประชุมทุกฝ่าย ผู้รับผิดชอบการประชุม และผู้เข้าร่วมการประชุมมีโอกาสดูพบปะกันได้แลกเปลี่ยนความรู้ และมุมมองต่างๆ ท่ามกลางแสง สี เสียงของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ การประชุม เริ่มต้นด้วยห้วงเวลาแห่งพิธีการ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท กล่าวรายงาน ตามด้วยการกล่าวเปิดการประชุมของท่านรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ต่อมาเป็นปาฐกถาพิเศษ เรื่อง “การฟื้นฟูภาษา การวิจัยเพื่อท้องถิ่น และการพัฒนาประเทศบนฐานการวิจัย” โดย ศ.ดร.ปิยะวัติ บุญ-หลง ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย หลังจากนั้นเป็นการอภิปรายเชิงวิชาการช่วงแรกเรื่อง “การพัฒนาและฟื้นฟูภาษาในบริบทงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น” โดยนักวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ได้แก่ ศ.ดร.สุวิไล เปรมศรีรัตน์ ประธานศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต รศ.ดร.อารณ โอภาสพัฒนกิจ ผู้ประสานงาน สกว. ฝ่ายวิจัยเพื่อท้องถิ่น นายศตวรรษ สติชัยเพียรศิริ ผู้อำนวยการสำนักกิจการชาติพันธุ์ การอภิปราย ช่วงที่ 2 เรื่อง “ภาษาและการศึกษากับชุมชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” ผู้ร่วมอภิปราย 4 ท่าน เป็นตัวแทนจาก ชุมชนเจ้าของภาษา 1 ท่าน ตัวแทนผู้อำนวยการโรงเรียนในชุมชนที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาท้องถิ่น 2 ท่าน และตัวแทนผู้ประสานงาน สกว. 1 ท่าน หลังจากนั้นตลอดระยะเวลาที่เหลือของการประชุม จะเป็นการนำเสนอผลกรณีศึกษาของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ การระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมประชุมซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ ชุมชนเจ้าของภาษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คนหนุ่มวิจัยเพื่อท้องถิ่น และนักวิชาการตลอดจนการแสดงของกลุ่มชาติพันธุ์

*นักวิจัยประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

การนำเสนอกรณีศึกษา ของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ เพื่อบอกเล่าการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น จำนวน 12 กลุ่มได้แก่ (1) กลุ่มละเวือะ จ.แม่ฮ่องสอน เรื่อง “เหลียวหลังแลหน้าภาษาละเวือะ บ้านป่าแป๋” (2) กลุ่มมอญ จ.ราชบุรี เรื่อง “ร่วมสร้างสรรค์ภูมิปัญญาพัฒนาเยาวชนมอญ” (3) กลุ่มญ้อ จ.ชัยภูมิ เรื่อง “การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กพิเศษผ่านภาษาแม่ (ญ้อ)” (4) กลุ่มม้ง จ.แพร่ เรื่อง “สืบทอดเรื่องราวความเป็นม้ง (ด้วยตัวอักษรไทย)” (5) กลุ่มเขมรถิ่นไทย จ.สุรินทร์ เรื่อง “สัมผัสสรักสู่งานวิจัยภาษาเขมรถิ่นไทยบ้านโพธิ์ทอง” (6) กลุ่มมลายูปาดานีในสามจังหวัดชายแดนใต้ เรื่อง “การพัฒนาภาษาในจังหวัดชายแดนใต้” (7) กลุ่มมลาบรี จ.แพร่ เรื่อง “เกิดอะไรขึ้นเมื่อคนต้องเหลือทิ้งวิถี” (8) กลุ่มโซ (ทะเวียง) จ.สกลนคร เรื่อง “จากวันนั้นถึงวันนี้ของโซ (ทะเวียง)” (9) กลุ่มอิมปี จ.แพร่ เรื่อง “สืบชะตาภาษาอิมปี พลิกฟื้นวัฒนธรรมโลโลโบราณ” (10) กลุ่มก่อง จ.สุพรรณบุรี เรื่อง “การฟื้นคืนภาษา ก่องผ่านวิถีชีวิต” (11) กลุ่มของ จ.จันทบุรี เรื่อง “ของเป็นสิ่งคมแห่งการเรียนรู้” และ (12) กลุ่มกะของ จ.ตราด เรื่อง “ความพยายามเอื้อกสุดท้าย ในการพลิกฟื้นภาษากะของ” ซึ่งทั้ง 12 กลุ่มนี้ได้ทำงานเกี่ยวกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมท้องถิ่นทั้งสิ้น และมีบางกลุ่มได้นำหลักสูตรภาษาท้องถิ่นเข้าสู่โรงเรียนแล้ว

กิจกรรมระดมความคิดเห็นรายกลุ่ม 4 กลุ่ม ได้แก่ ชุมชนเจ้าของภาษา หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คนหนุ่มวิจัยเพื่อท้องถิ่น และนักวิชาการ เพื่อถกประเด็นปัญหาและเสนอแนะทางออกในการแก้ปัญหาดังกล่าว โดยมุ่งหวังให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือด้านวิชาการ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับหน่วยงานราชการในพื้นที่ เพื่อขยายงานต่อไป หรือแม้กระทั่งเกิดเครือข่ายระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์เอง

การแสดงของกลุ่มชาติพันธุ์ทั้ง 12 กลุ่ม บ้างก็แสดงบนเวทีเล็ก เวลาอย่าค่า ณ ลานศิลา เพื่อสร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้เข้าร่วมประชุม ระหว่างรับประทานอาหารเย็น บ้างก็แสดงบนเวทีใหญ่ในห้องประชุม ก่อนนำเสนอผลงาน การแสดงเหล่านี้เป็นการแสดงออกถึงซึ่งเอกลักษณ์ ประเพณี หรือวัฒนธรรมที่เป็นตัวตนของแต่ละกลุ่ม รวมทั้งเป็นการให้โอกาสแก่กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ กล้าแสดงออกในเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อถ่ายทอดให้ลูกหลานสืบไป เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ รายชื่อการแสดงมีดังต่อไปนี้ (1) กลุ่มญ้อ อ.เทพสถิต จ.ชัยภูมิ **“ประเร่”** (2) โซ (ทะเวียง) อ.ส่องดาว จ.สกลนคร **“เพลง ดนตรี โซ (ทะเวียง)”** (3) กลุ่มก่อง อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี **“พ็อนวิถีคนก่อง”** (4) กลุ่มกะของ อ.บ่อไร่ จ.ตราด **“วิถีชีวิตชาวกะของ”** (5) กลุ่มมลาบรี อ.ร้องกวาง จ.แพร่ **การแสดงเป่าแคนของชาวมลาบรี “ร้องไป บ่นไป”** (6) กลุ่มอิมปี อ.เมือง จ.แพร่ **“ขับขานตำนานอิมปี”** (7) กลุ่มเขมรถิ่นไทย อ.ปราสาท จ.สุรินทร์ **“กันตรึม”** (8) กลุ่มม้ง อ.ร้องกวาง จ.แพร่ **“รวมวัฒนธรรมม้ง”** (9) กลุ่มของ อ.เขาคิชฌกูฏ จ.จันทบุรี **“หงส์อ่อน”** (10) กลุ่มมอญ อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี **“เล่นผีกระดัง”** (11) กลุ่มละเวือะ จ.แม่ฮ่องสอน **“เลอซอมแล”** (12) กลุ่มมลายูปาดานี **“ปากาเย: เอกลักษณ์แพรรณมลายูไทยมุสลิม”**

ที่กล่าวมาทั้งหมดคงพอจะให้อ่านได้สัมผัสกับการประชุมวิชาการโดยชุมชนมีส่วนร่วม เรื่อง “มหกรรมฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” และประชุมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ไม่มากก็น้อย ก่อนจะจากไปผู้เขียนอยากจะทำถึงผลที่ได้รับจากการประชุมนี้สักเล็กน้อย คือว่า การประชุมครั้งนี้ได้รับความร่วมมืออย่างดีจากกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่มาเสนองาน และกลุ่มที่มาสังเกตการณ์ ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ มีความตื่นตัว และให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์และฟื้นฟูภาษาของตนเองมากขึ้น เพราะได้เห็นผู้ที่มีอุดมการณ์เดียวกันมาประชุมและถ่ายทอดประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ทั้งยังได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิด สร้างเครือข่ายร่วมกัน กลุ่มที่ทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นมานานแล้วก็ยังคงต่อยอดขยายงานวิจัยต่อไป กลุ่มที่เพิ่งเริ่มงานวิจัยก็มีกำลังใจมากขึ้น ทั้งๆ ที่รู้ว่าการฟื้นฟูภาษาอยู่ในภาวะวิกฤตก็ตาม อย่างเช่น กลุ่มกะของ จ.ตราด เป็นต้น ฝ่ายคนหนุ่มวิจัย ซึ่งได้แก่แหล่งทุนที่ให้การสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ก็ได้พบปะ พูดคุยกับเจ้าของภาษา ทำให้รู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น นักวิชาการได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนเสนอแนะแนวทางการปฏิบัติงานร่วมกันในระยะต่อไป ผลจากการแสดงความคิดเห็นกลุ่มย่อย สามารถนำมาเป็นสิ่งสะท้อนงานที่กำลังทำอยู่ หรือใช้ปรับปรุงงานต่อไป การประชุมครั้งนี้จะเป็นจุดเริ่มต้นให้งานวิจัยเพื่อท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ขยายต่อไปยังหน่วยงานต่างๆ ในอนาคต และงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจะช่วยพัฒนาคน สร้างคนให้มีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การความมั่นคงและยั่งยืนในชุมชนที่ไม่ใช่สังคมเมืองได้ต่อไป

เอาล่ะ! ไม่มีงานเลี้ยงใดที่ไม่มีความสิ้นสุด ฉันทักก็ฉันทัน การประชุมวิชาการโดยชุมชนมีส่วนร่วม เรื่อง “มหกรรมฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” และการประชุมเชิงปฏิบัติการฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ก็ได้สิ้นสุดลงไปแล้วด้วยความร่วมมือและการสนับสนุนอย่างดียิ่งของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล กระทรวงการพัฒนาศักยภาพและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย

การเสวนาวิชาการพิเศษ เรื่อง

แต่จิว ฮากกา ไหน่ฮ่า ฮกเกี้ยน: สักฮาดน ผ่านจันกันนึนรยาม

ดร. ศิริเพ็ญ อึ้งลธิพิพนพร*

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล ได้จัดการเสวนาวิชาการพิเศษเรื่อง “แต่จิว ฮากกา ไหน่ฮ่า ฮกเกี้ยน: สักฮาดนผ่านจันกันนึนรยาม” ขึ้นเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2551 ซึ่งมีรายละเอียดการจัดประชุมในช่วงเช้า เริ่มต้นโดย คุณนพดล ขวาลกร ซึ่งมีเชื้อสาย ฮากกา เสวนาในหัวข้อเรื่อง “ฮากกา อาคันตุกะจากเทือกเขาสูง ผู้เชิดชูการเรียนรู้ เป็นสรณะแห่งชาติพันธุ์” วิทยากรท่านที่ 2 คือ คุณเจริญ ต้นมหาพราน เชื้อสายจันแต่จิว พูดในหัวข้อ “แต่จิว เทียวสำเพ็ง เปิดตำนานเยาวราช” วิทยากรท่านที่ 3 คือ รศ.แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย เชื้อสายจัน ไหน่ฮ่า พูดในหัวข้อเรื่อง “ไหน่ฮ่า โบบัต โบยงกั” และท่านสุดท้ายในช่วงเช้าคือ คุณพิมพ์ประไพ พิศาลบุตร เชื้อสายจันฮกเกี้ยน พูดในหัวข้อเรื่อง “ฮกเกี้ยน กระเบื้องกมลาลอย สะท้อนรอยจันฮกเกี้ยน” โดยมีผู้ดำเนินรายการคือ คุณชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร เป็นเชื้อสาย

จันไหน่ฮ่าเช่นกัน ส่วนในช่วงบ่าย เริ่มต้นจากคุณสมชัย กวางทองพานิชย์ พูดในหัวข้อเรื่อง “ความสำคัญของศาลเจ้า และเทศกาลในรอบปีของจัน” และวิทยากรอีกท่านหนึ่งคือ อาจารย์พรรณี บัวเล็ก พูดในเรื่อง “ระบบกสิกรรมกับกำเนิดชนชั้นแรงงานรับจ้าง” นอกจากนี้ยังได้วิทยากรรับเชิญพิเศษ คือ อาจารย์ถาวร สิกขโกศล ซึ่งมีความรู้ในเรื่องจันถิ่นหลายถิ่นมาช่วยเติมเต็มในเรื่องของจันถิ่นต่างๆ อีกด้วย โดยมีผู้ดำเนินรายการคนเดิมคือ คุณชูศักดิ์ สุวิมลเสถียร หลังจากนั้นเป็นเวลาให้ผู้เข้าฟังเสวนาได้พูดคุยแลกเปลี่ยน ตอบคำถามเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง

ในการเสวนาครั้งนี้ได้รับความสนใจจากผู้คนที่ไปเป็นจำนวนมาก รวมทั้งนักศึกษา นักวิชาการจากสถาบันการศึกษาอีกหลายแห่ง นอกจากนี้ยังมีพระสงฆ์ และตัวแทนจากสมาคมไหน่ฮ่า สื่อมวลชนต่างๆ เช่น กองบรรณาธิการศิลปวัฒนธรรม ประธานวิทยุชุมชน จังหวัดนครปฐม คนที่มาร่วมส่วนใหญ่เป็นคนไทยเชื้อสายจันแต่จิวจำนวนมากที่สุด รองลงมาคือเชื้อสายจันฮากกา เชื้อสายไหน่ฮ่าและฮกเกี้ยนเป็นส่วนน้อย คนที่ไม่มีเชื้อสายจันถิ่นใดๆ เลยก็มีจำนวนไม่น้อยเช่นกัน จะเห็นได้ว่าคนที่ไม่ได้มีเชื้อสายจันเลย ก็มีความสนใจ อาจจะเป็นในด้านความสนใจส่วนตัว หรือความสนใจเพื่อการศึกษาหรืออื่นๆ ก็ตาม นับว่าเป็นมิติใหม่ที่กำลังจะเกิดขึ้น ในด้านกระแสนิยมเรื่องการค้นหาความเป็นตัวตนของตนเอง หรือการพยายามหาคำตอบให้ตัวเอง เพื่อถ่ายทอดให้คนอื่น ๆ ได้รับรู้ แต่คนส่วนใหญ่ยังเป็นผู้สงสัยมากกว่าเยาวชน ซึ่งถือว่ายังไม่บรรลุจุดประสงค์ในเรื่องกลุ่มเป้าหมาย ตามที่คาดหวังไว้เท่าที่ควร การเสวนาในครั้งนี้มีเวลาน้อยเกินไป เพราะมีวิทยากรหลายท่าน ซึ่งแต่ละท่านก็มีความรู้แน่นมาก มีการเตรียมเนื้อหาเป็นอย่างดี สามารถนำเสนอได้อย่างน่าสนใจ อย่างไรก็ตามจากการสังเกตพบว่าช่วงพักรับประทานอาหารกลางวัน หรือช่วงพักรับประทานอาหารว่างก็ตาม จะมีการจับกลุ่มคุยกับคนที่พูดภาษาเดียวกัน และจะยังสนใจติดตามในครั้งต่อไป เป็นการขยายกลุ่มให้กว้างขึ้นทำให้รู้จักคุ้นเคยกันมากขึ้น จนมีผู้สนใจต้องการให้มีการจัดเสวนาเช่นนี้ในท้องถิ่นของเขาบ้าง เช่น วิทยุชุมชนจังหวัดนครปฐม นอกจากนี้ยังมีผู้สนใจต้องการขอเทปเสียงและวิดีโอจากการเสวนานี้ไปเผยแพร่อีกด้วย สุดท้ายยังได้ข้อเสนอแนะจากวิทยากรว่าควรทำการศึกษาภาษาจันถิ่นอย่างจริงจังต่อไป ไม่ควรย่ออยู่กับที่ ต้องก้าวไปข้างหน้า การจัดเสวนาในครั้งนี้ ได้รับการเอื้อเฟื้อถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ต (IP-TV) ของมหาวิทยาลัยมหิดล ด้วย โดยมีจำนวนผู้เข้าฟังเสวนาครั้งนี้ทั้งสิ้น 131 คน สำหรับเนื้อหาในการเสวนาทั้งหมดจะมีการถอดเนื้อความเพื่อรวบรวมเป็นเล่มสำหรับการเผยแพร่ต่อไป

* อาจารย์ประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

กลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์

อภิญา บัวสว่าง*

กลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์เป็นกลุ่มงานใหม่ที่ออกเงานมาจากงานการเรียนการสอนและบริการวิชาการด้านพิพิธภัณฑ์ของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมและการพัฒนา (วิชาเอกพิพิธภัณฑ์ศึกษา) กลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์มีอุดมการณ์มุ่งมั่นที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนากิจการพิพิธภัณฑ์ในสังคมไทย สามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดบทบาทในการสร้างสรรค์งานหลากหลายมิติ ทั้งด้านการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และการสร้างเครือข่ายการทำงานกับองค์กรต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยมหิดล เน้นการทำงานแบบเรียบง่าย คล่องตัว เพื่อพัฒนางานพิพิธภัณฑ์ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สังคมไทยต่อไป

ภาระงานของกลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์ มีดังนี้ คือ

งานวิจัย

ในปี พ.ศ.2552 กลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์ ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.) ให้ดำเนินงานโครงการวิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่นภาคกลาง มีระยะเวลาดำเนินงานรวม 15 เดือน นับตั้งแต่เดือนธันวาคม 2551- มีนาคม 2553 โครงการนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างและพัฒนาศักยภาพนักวิจัยระดับมัธยมศึกษา ด้วยการสนับสนุนทุนวิจัยหนุนเสริมทักษะความรู้เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยให้นักเรียนมัธยมในจังหวัดต่างๆ ในภาคกลางจังหวัดละ 20 ทุน รวม 7 จังหวัด คือ จ.นครปฐม จ.สมุทรสาคร จ.สมุทรสงคราม จ.ราชบุรี จ.เพชรบุรี จ.กาญจนบุรี และ จ.สุพรรณบุรี

ในโครงการเด็กฯ จะได้ใช้ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการวิจัยเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ สร้างภูมิคุ้มกันให้เด็กรุ่นใหม่ การที่ได้ศึกษาจะมีโอกาสทำงานเป็นทีม ทำงานกับครู และชุมชน และในช่วงทำโครงการเด็กฯ ยังจะมีโอกาสร่วมผลิตสื่อนำองค์ความรู้ที่ได้รับไปเผยแพร่ต่อสาธารณะในหลายลักษณะ เช่น สื่อสารคดีโทรทัศน์ สื่อนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์หรือเว็บไซต์อีกด้วย กลุ่มวิจัยฯ คาดหวังว่าด้วยกระบวนการสร้างความรู้ในลักษณะนี้ นอกจากทักษะการวิจัยและความสามารถเชิงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่จะเกิดขึ้นกับตัวเด็กแล้ว น่าจะนำไปสู่การปฏิรูปการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ของครู และที่สำคัญโครงการน่าจะมีส่วนช่วยนำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในสังคม เด็กจะตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น ภูมิใจในวีรกรรมต่างๆ ของบรรพบุรุษที่ต่อสู้มาเพื่อท้องถิ่น เด็กจะรักท้องถิ่นมากขึ้น และอยากกลับมาพัฒนาท้องถิ่นในอนาคตอีกด้วย

เนื่องจากเป็นโครงการค่อนข้างใหญ่ จึงได้ระดมสรรพกำลังของทีมวิจัยกลุ่มต่างๆ ทั้งกลุ่มวิจัยพิพิธภัณฑ์ กลุ่มวิจัยสังคมและวัฒนธรรม และกลุ่มวิจัยสื่อสารเพื่อการพัฒนา รวมทั้งทีมอาสาพัฒนาจากนักศึกษาสามารถร่วมสร้างสรรค์งานให้สำเร็จตามความคาดหวังของโครงการต่อไป

งานวิจัยเรื่อง “คนกรุงเทพฯ กับมุมมองต่องานพิพิธภัณฑ์” เป็นงานวิจัยขนาดเล็ก ที่จะศึกษาว่าในช่วงที่มีความเคลื่อนไหวในวงการพิพิธภัณฑ์เช่นปัจจุบันนี้ จะมีผลทางความคิดของคนกรุงเทพฯ ต่องานพิพิธภัณฑ์บ้างหรือไม่ (อย่างไร) ความหมายเชิงลบของคำว่า “พิพิธภัณฑ์” ยังคงมีอยู่หรือเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร และสื่อต่างๆ มีผลอย่างไรต่อความคิดของคนกรุงเทพฯ ต่องานพิพิธภัณฑ์

งานผลิตเอกสารวิชาการ

กลุ่มวิจัยฯ มีโครงการผลิตตำราทางวิชาการพิพิธภัณฑ์ 2 เล่ม คือ

1. พิพิธภัณฑ์จากทฤษฎีสู่ปฏิบัติการ: คู่มือการจัดการพิพิธภัณฑ์
2. การสื่อความหมาย: ความเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและรูปแบบการจัดแสดง

ในพิพิธภัณฑ์

งานบริการวิชาการ

กลุ่มวิจัยฯ มีโครงการ “พิพิธภัณฑ์สัญจร” จัดทัศนศึกษาเพื่อเสริมสร้างความรู้และพลังในการทำงานสำหรับคณาจารย์ นักวิชาการพิพิธภัณฑ์ นักศึกษา และบุคคลทั่วไป โครงการนี้ดำเนินการโดยกลุ่มเครือข่ายนักศึกษาเป็นหลัก เมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา กลุ่มวิจัยฯ ได้เดินทางไปศึกษาพิพิธภัณฑ์ที่ฮองเก้ง (ฮ่องกง+มาเก๊า) เป็นเวลา 10 วัน ผู้ร่วมโครงการได้เปิดหูเปิดตาได้โลกทัศน์ใหม่ๆ ในการทำงาน นอกจากได้ชมพิพิธภัณฑ์/หอศิลป์/ศูนย์วัฒนธรรมจนทะเลาะปุ่ปรังแล้ว ยังได้ไปศึกษาการฟื้นฟูหมู่บ้านวัฒนธรรมเกาะไทเป “กินอรรอย เทียวสนุก นั่งลูกสบาย” เป็นที่ชื่นชอบของผู้ร่วมโครงการ จนมีเสียงเรียกร้องให้จัดต่อเนื่องไป หากสนใจโปรดติดตามต่อไปในปีหน้าฟ้าใหม่ 2009 นี้

* ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

เที่ยวไปได้ความรู้มา

นิภาวรรณ เจริญลักษณ์*

เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม - 1 พฤศจิกายน 2551 คณะอนุกรรมการสวัสดิการสถาบันฯ ได้จัดกิจกรรม “ทัศนศึกษา” ณ จังหวัด

ปราจีนบุรี โดยมีบุคลากรสถาบันฯ ร่วมกิจกรรมประมาณ 30 คน เดินทางโดยรถโดยสารปรับอากาศ 2 ชั้น จุดหมายแรก คือ วัดโสธรวรารามวรวิหาร (วัดหลวงพ่โสธร) ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลเมือง ริมแม่น้ำบางปะกง ชาวสถาบันฯ ได้มีสักการะ “หลวงพ่โสธร” พระพุทธรูปคู่บ้านคู่เมืองของจังหวัดฉะเชิงเทราเพื่อความเป็นสิริมงคล “หลวงพ่โสธร” เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ปางสมาธิ หน้าตักกว้าง 1.65 เมตร สูง 1.48 เมตร ฝีมือช่างล้านช้างตามประวัติ เล่าว่า ได้เกิดปาฏิหาริย์ลอยน้ำมา และมีผู้อัญเชิญขึ้นมาประดิษฐานที่วัดแห่งนี้แต่เดิมเป็นพระพุทธรูปหล่อทองสำริดปางสมาธิ หน้าตักกว้าง ศอกเศษ รูปทรงสวยงามมาก

แต่พระสงฆ์ในวัดเกรงว่าจะมีผู้มาลักขโมยไป จึงได้เอาปูนพอกเสริมหุ้มองค์เดิมไว้จนมีลักษณะดังที่เห็นในปัจจุบัน ผู้ศรัทธามักเดินทางมานมัสการปิดทองหลวงพ่โสธรกันเป็นจำนวนมาก

จุดหมายต่อไปคือ วิลเลจฟาร์มแอนดีไวน์เนอร์รี่ ซึ่งเป็นไร่องุ่นที่ปลูกบนเนินเขา บรรยากาศภายในไร่สวยงาม และมีอากาศบริสุทธิ์ มีจุดชมวิวที่มองไปเห็นภูเขาล้อมรอบสวยงามมาก ที่สำคัญคือ วิลเลจฟาร์มฯ มีผลิตภัณฑ์ที่ทำจากองุ่นจำหน่ายด้วย ชาวสถาบันฯ จำนวนไม่น้อยพากันชิมน้ำองุ่นรสชาติอร่อยที่จัดไว้ให้แก่ผู้มาเยี่ยมชม ทำให้ต้องซื้อเป็นของฝากติดมือกลับไปสถาบันฯ กันหลายคน

ออกจากไร่องุ่นแล้ว คณะของเราได้เดินทางต่อไปยังสวนสวยคุณต๋อ ณ ที่แห่งนี้ได้ให้บริการตรวจสุขภาพด้วยแพทย์ทางเลือกและเป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมด้วย การมาเยือนสวนสวยคุณต๋อนั้น นอกจากจะได้ไหว้พระและชมธรรมชาติแล้ว เรายังได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ โดยเฉพาะการเลือกรับประทานอาหารตามเดือนเกิดและตามหมู่เลือดจากคุณต๋อ เจ้าของสวนที่มีประสบการณ์ในการทำวิจัยด้วยตนเอง ผู้เขียนจึงขอสรุปสาระสำคัญมาฝากทุกท่าน ดังนี้

ผู้ที่เกิดเดือนมกราคม-มีนาคม (ธาตุไฟ) เป็นคนใจร้อน เคี้ยวอาหารเร็ว ผิวแห้ง มีน้ำตาน้อย ผมน้ำไม่สวย กระบวนการย่อยอาหารไม่สมบูรณ์ ท้องอืด ปวดท้อง ท้องผูก มักเป็นโรคลำไส้อักเสบ ริดสีดวง และโรคทางผิวหนัง ควรรับประทานอาหารที่มีรสขม เช่น มะระ ชี้เหล็ก ไบโย สเดา ดอกแค

ผู้ที่เกิดเดือนเมษายน-มิถุนายน (ธาตุลม) เป็นคนขยัน ไม่อยู่เฉย มีแก๊สในช่องท้องมาก ผายลมง่าย เรอบ่อย มักเป็นโรคกระเพาะอาหาร ลำไส้ หากรับประทานอาหารไม่ตรงเวลาจะมีอาการแสบท้องง่าย ควรรับประทานอาหารจำพวกเครื่องต้มยำ เช่น ข้าว ตะไคร้ ใบมะกรูด ขิง ขมิ้น กระชาย ไบโกระพา โหระพา สาระแหน่

ผู้ที่เกิดเดือนกรกฎาคม-เดือนกันยายน (ธาตุน้ำ) มีระบบกักตุนน้ำที่ตี ผิวพรรณเปล่งปลั่ง มีน้ำมีนวล ผมน้ำตาเยอะ ระบบหายใจมักมีปัญหา เป็นโรคทางเดินหายใจ ไอ จาม โรคภูมิแพ้ ระบบการย่อยอาหารไม่ดี ท้องอืดง่าย ควรรับประทานอาหารที่มีวิตามินซี เช่น ผลไม้รสเปรี้ยว มะขามป้อม ผักใบเขียว อาหารที่มีรสขม (ตับจะสร้างน้ำดีช่วยย่อยอาหาร)

ผู้ที่เกิดเดือนตุลาคม-เดือนธันวาคม (ธาตุดิน) เป็นคนมีความจำดี เก็บทุกเรื่องเอาไว้คิด เครียดง่าย มักเป็นโรคหัวใจ ความดันโลหิตสูง ชอบเดินมากจึงทำให้ปวดข้อเข่า ผักและผลไม้ที่ควรรับประทาน คือ ฟักทอง ฟักแฟง แตงกวา แตงโม แตงไทย เผือก มัน หัวไชเท้า แครอท ถั่วลิสง มันแกว หัว

อาหารที่ควรรับประทานตามหมู่เลือด

ผู้ที่มีเลือดหมู่เอ เป็นผู้ฉลาดที่สุด มีความจำดีเยี่ยม ผู้ที่มีเลือดหมู่เอมักเป็นโรคเกี่ยวกับหัวใจ อาหารที่ไม่ควรรับประทาน คือ เนื้อวัว นมวัว เนย ขนมหั้ว ขนมหั้ว ส้มเขียวหวาน กะหล่ำปลี มะละกอสุก ถั่วแดง

ผู้ที่มีเลือดหมู่บี มีไหวพริบ ปฏิภาณดี แต่ไม่เสมอต้นเสมอปลาย อ่อนไหว โกรธง่าย หายเร็ว ซ้ำสังสาร ชอบงานอาสาสมัคร ทำงานส่วนรวมดี คำขายไม่สำเร็จ ผู้ที่มีเลือดหมู่บีมักเป็นโรคข้อต่อ เกาต์ ยูริกสูง อาหารที่ไม่ควรรับประทาน คือ ผักคะน้า แตงกวา หน่อไม้ กระถิน ชะอม สเดา สัตว์ปีก เครื่องในสัตว์ ผักทอดยอด ผักโขม

ผู้ที่มีเลือดหมู่โอ มีพรสวรรค์ มีความสามารถพิเศษเฉพาะตัว มีความอดทนสูง ไม่ชอบประชุม ผู้ที่มีเลือดหมู่โอมักเป็นโรคระบบ

* นักเอกสารสนเทศประจำสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ไขมัน หลอดเลือด ไขมันในเลือดสูง ระบบหลอดเลือดพิการ ผันงหลอดเลือดบาง ผิวแพ้ง่าย มีผื่นขึ้นตามร่างกาย โรคเส้นเลือดอุดตันในสมอง อาหารที่ไม่ควรรับประทาน คือ หอยนางรม ปลาหมึก เครื่องในสัตว์

การสนทนาเรื่องสุขภาพเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวทุกคน จึงทำให้คณะของเราที่ได้รับฟังข้อมูลจากคุณต่อในครั้งนี้อย่างสนใจฟัง และซักถามอย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข้างต้นนั้นเป็นเพียงการแบ่งปันประสบการณ์จากสิ่งที่คุณเล่ามา ข้อมูลจะมีความถูกต้องแม่นยำเพียงไร โปรดใช้วิจารณญาณของแต่ละบุคคล

ในที่สุด เราก็ได้เดินทางถึงจุดหมายปลายทาง คือ บ้านทะเลหมอก ซึ่งโอบล้อมด้วยหุบเขาและสายหมอก อากาศที่นี่บริสุทธิ์สดชื่นมาก สมกับเป็นแหล่งโอโซนอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย การมาทัศนศึกษาในครั้งนี้ เปิดโอกาสให้บุคลากรได้พักผ่อนตามอัธยาศัย ได้ผ่อนคลายจากการทำงาน แต่ละคนจึงมีกิจกรรมที่หลากหลาย ตามแต่จะสนใจ ทั้งการสนทนา อ่านหนังสือ ชมภาพยนตร์ เดินเล่นชมวิวดำเนิน แต่กิจกรรมสำคัญที่ดูเหมือนจะขาดเสียไม่ได้คือ การขยายเส้นเสียงด้วยการร้องเพลงคาราโอเกะ

เวลาสามวันที่ชาวสถาบันฯ ได้ใช้ร่วมกัน เป็นเวลาที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง นอกจากจะได้รับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ได้พักผ่อนอย่างเต็มที่ เติมพลังเพื่อความพร้อมในการทำงานต่อไป และเป็นการเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคลากรในสถาบันฯ แล้ว เรายังได้รับความรู้ด้านสุขภาพสำหรับนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอีกด้วย

แนะนำผลงานวิชาการ

วารสาร “ภาษาและวัฒนธรรม”

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

วารสาร “ภาษาและวัฒนธรรม” ปีที่ 26 ฉบับที่ 1-2 (มกราคม-ธันวาคม 2550) เป็นการรวมฉบับที่ 1 และ 2 ของปีที่ 26 ไว้ด้วยกัน จึงนับเป็นฉบับพิเศษที่ยังคงครบครันด้วยสาระจากบทความวิชาการ บทความพิเศษ และคอลัมน์ประจำอันหลากหลาย ที่ครอบคลุมทั้งด้านภาษาศาสตร์ ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมองค์กร การพัฒนาชุมชน บทบาทผู้สูงอายุ การจัดการความรู้ การเรียนรู้ การสื่อสาร วรรณกรรมกับสังคม การแปล ดนตรี ฯลฯ สำหรับคอลัมน์ตลกผลึกความคิดได้รับความนิยมจากศาสตราจารย์ สาคกริก นำเสนอบทความเรื่อง “การพึ่งตนเอง พื้นฐานการพัฒนาบุคลิกภาพของคุณ” นอกจากนี้วารสารฯ ยังได้รับเกียรติจากคุณชัชฎาภย์ บุรุษพัฒน์ ที่กรุณาอบบทความเรื่อง “มุมมองใหม่ในปัญหาสถานะบุคคลของชนกลุ่มน้อย” ให้เผยแพร่เป็นกรณีพิเศษ

สนใจสั่งซื้อได้ที่ นางสาวอำไพ หนูเล็ก งานผลิต เผยแพร่ฯ โทรศัพท์ 0-2800-2304 หรือ lcunl@mahidol.ac.th

แนะนำบุคลากรใหม่

นางเบญจวรรณ เตชะเสน

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
คุณวุฒิ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
(การจัดการทรัพยากร)
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นางสาวศิริจิต สุวันตะ

ตำแหน่งอาจารย์
คุณวุฒิ M.A.
(in Women's Studies and Gender Relations)
The University of British Columbia, Canada

นางสาวคิติกา จันทวิพัฒนะ

ตำแหน่ง นักประชาสัมพันธ์
คุณวุฒิ ศิลปศาสตรบัณฑิต
(ภาษาอังกฤษ)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เปิดช่องทางทาย

พบกันอีกครั้งในจดหมายข่าวฉบับที่ 4 ประจำปี 2551 ฉบับส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ขออวยชัยให้ทุกท่านมีความสุขสมหวัง มีพลังในการทำงานตลอดปี และตลอดไปค่ะ

สำหรับจดหมายข่าวฉบับนี้ ขอนำเสนอเนื้อหาหลากหลายสาระ เริ่มจากอาจารย์กฤตยา อภินิษฐ์ ได้มาบอกเล่าประสบการณ์ในการไปนำเสนอผลงานในการประชุมวิชาการด้านการแปล ณ ประเทศสหราชอาณาจักร พบกับข่าวสารกิจกรรมของสถาบันฯ อีกเช่นเคยที่ดอกลิ้น “ภาพเป็นข่าว” ดร.มยุรี ถาวรพัฒน์ ได้สรุปประเด็นจากการประชุมวิชาการโดยชุมชนมีส่วนร่วม เรื่อง “มหกรรมฟื้นฟูภาษาเพื่อพัฒนาท้องถิ่น” นอกจากนี้อาจารย์ศิริเพ็ญ อังสิทธิพูนพร ยังได้สรุปประเด็นที่น่าสนใจจากการเสวนาวิชาการพิเศษ เรื่อง “แต่ริ้ว ซากกา ใ้หน้า ซกเกี้ยน: ศึกษาคนผ่านจีนถิ่นในสยาม” และผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิญญา บัวสว่างได้มาบอกเล่าการดำเนินงานของศูนย์วิจัยพิพิธภัณฑ์ให้ทราบอีกด้วย และสุดท้ายบรรณาธิการได้มีโอกาสไปทัศนศึกษา ณ จังหวัดปราจีนบุรี ซึ่งจัดโดยคณะอนุกรรมการสวัสดิการสถาบันฯ จึงขอมาบอกเล่าเรื่องราวเกร็ดความรู้เล็กๆ น้อยๆ ที่ได้จากการไปทัศนศึกษาครั้งนี้

ขอบคุณทุกท่านที่ติดตามอ่านค่ะ และโปรดติดตามจดหมายข่าวในฉบับต่อไปค่ะ

รวมมิตร

เจ้าของ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

จังหวัดนครปฐม 73170

โทรศัพท์ 0-2800-2308-14

โทรสาร 0-2800-2332

E-mail: tencl@mahidol.ac.th

Web page: <http://www.lc.mahidol.ac.th>

ที่ปรึกษา

ผู้อำนวยการสถาบันฯ

รองผู้อำนวยการสถาบันฯ

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิจัย และทำนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรม

ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการและกิจการพิเศษ

บรรณาธิการ

นางสาวนิภาวรรณ เจริญลักษณ์

กองบรรณาธิการ

งานผลิต เผยแพร่ผลงานวิชาการ และทำนุบำรุง

ศิลปวัฒนธรรม

ประสานงาน

นางสาวอำไพ หนูเล็ก

ศิลปกรรม

นางสาวกานดา ยาก็

ภาพ

งานเทคโนโลยีการศึกษาและงานประชาสัมพันธ์

พิมพ์ที่

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา

9/1205 หมู่ 1 ถนนสะแกงาม แขวงแสมดำ

เขตบางขุนเทียน กทม. 10150

โทรศัพท์ 0-2462-0303

ไม่ถึงผู้รับโปรดส่งคืน

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท มหาวิทยาลัยมหิดล

ตำบลศาลายา อำเภอพุทธมณฑล นครปฐม 73170

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน

ใบอนุญาต 11/2543

ปทจ.ศาลายา

ผู้สนใจต้องการทราบข้อมูลข่าวสารของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเพื่อพัฒนาชนบท จาก “จดหมายข่าว”

ติดต่อ คุณอำไพ หนูเล็ก ฝ่ายเผยแพร่และประชาสัมพันธ์